

Све само реторско питање до питања: те, "не би он, али хоће га народ!"; те "ко би други, ако не, опет и надаље, баш он?"... Онда мало неуспелог бега од властите "ружне прошлости" у комбинацији са јаловим покушајем самоироније ("ни ја, а ни ви који сте у Српској радикал... шта ћете... од прошлости не можете да побегнете"). Па, мало демагогије о просечним платама од 500 евра у државно-партијској бирократији и јавном сектору (а нико од Врховникових адреналинских зависника да упита шта је са осталих 90 одсто запослених који се нису опослили партијским пречицама?)... Па, мало бајки о "српском сну" који ће већ садашње генерације младих да остварују овде, у Србији, а не негде тамо далеко. Па, ко зна која по реду лажна најава како ће се и Он ускоро својеволјно преселити у четврти-пети ред (Не обећа ли, још пре две године, да ће се ускоро повући са челне позиције у странци и да више неће својим именом на партијској листи унапред пресуђивати исход октроисаних избора?). И вишак потребе, што му дође као преовлађујућа особеност његовог типа владавине, да најближе своје сараднике држи на вечитој проби, на сталној жеравици, да их тера да се стално и изнова тркају и доказују у агресивној, ратоборној одбрани његовог лика и дела од неких имагинарних непријатеља који су, наводно, "сви уједињени у мржњи" против њега самога.

Духовна колаборација - тешко бреме "Народног Спасиоца"

Пише: Цвијетин Миливојевић
уторак, 29 октобар 2019 22:15

Духовна колаборација - тешко бреме "Народног Спасиоца"

Пише: Цвијетин Миливојевић
уторак, 29 октобар 2019 22:15

www.cvijetinmilivojevic.blogspot.com